

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ اگست ۲۰۱۸

معنای واقعی به تعویق افتادن کنفرانس مسکو

دوشنبه- ۰۵ سنبله ۱۳۹۷- کابل: یکی از مهمترین خبرهایی که امروز رسانه ها آن را پخش و بدون درنگ از آن گذشتند، صحبت تیلیفونی "غنی احمدزی" با "لاووروف" وزیر خارجه روسیه به ارتباط به تعویق افتادن مذاکرات صلحی بود که قرار بود به تاریخ ۴ سپتمبر با طالب در حضور چندین کشور همسایه و منطقه برگزار گردد. رسانه ئی ساختن چنین خبری از دید این قلم نکات آتی را می رساند:

۱- صحبت تیلیفونی مستقیم بین "غنی" و "لاووروف"، که از لحاظ سلسله مراتب اداری فاصله زیادی با هم دارند، بیانگر آن است که از یک سو "غنی احمدزی" به مانند سابق بر وزارت خارجه افغانستان و "صلاح الدین ربانی" اعتماد ندارد و از جانب دیگر تا هنوز کسی را نیافته تا خلاء نبودن "حنیف اتمر" را نزد وی پر نماید.

۲- ابراز تمایل از جانب "غنی احمدزی" نه تنها در شرکت کنفرانس صلح مسکو، بلکه سهمگیری در میزبانی آن، بازتاب دهنده عصر جدیدی از مناسبات بیت دولت دست نشانده و روسیه و چه بسا سایر کشور های همسایه را نشان می دهد. روابطی که بنا بر نفوذ انحصاری و مطلق انگلیسها از طرف "حنیف اتمر"، دولت دست نشانده بیشتر حیثیت عامل اجرائی دولت انگلیس را به خود گرفته بودند. امری که امریکائی ها نیز با آن موافق نبودند.

۳- تمایل "غنی احمدزی" در شرکت دولت دست نشانده در چنان کنفرانسهائی حتا در سر حد میزبانی و مدیریت آن، هرچند در ظاهر امر به مثابه یک پیروزی و دستاورد دولت دست نشانده به نظر آمده، به همین گونه نیز از جانب آنها تبلیغ می گردد، مگر در واقعیت امر مسأله می تواند عکس آن باشد.

یعنی این حرکت دولت دست نشانده آنها از طرف "غنی احمدزی"، همان خواست نهائی بوده که روسها از تدویر چنان کنفرانسهائی در نظر داشتند. این را می دانیم که روسها در جریان ۴ دهه گذشته، از لحاظ تأمین نفوذ شان در افغانستان، فراز و نشیب های زیادی را پشت سر گذاشته اند، در حالی که در آغاز از نفوذ انحصاری برخوردار بودند، تکامل اوضاع کار را به جایی رسانید که تمام امید های آنها به افراد شورای نظار و ستون پنجم شان در درون حاکمیت وابسته به امریکا محدود شد.

به مرور زمان در طی چند سال اخیر با گذر از گذرگاه های پرپیچ و خم سیاست، در حالی که از جانب دولت دست نشانده به دستور امریکا و انگلیس، هیچ گونه حقی برای آنها قابل نبودند، خود از طریق به خدمت گرفتن تمام همسایگان افغانستان به خصوص پاکستان و از آن طریق نفوذ در بین طالب، جای پای مشخصی برای خود دست و پا نموده به

دولت دست نشانده و حامیان اشغالگر آن فهماندند که نمی شود بدون حضور آنها و به رسمیت شناختن حق شان، از صلح در افغانستان یاد نمود.

با حرکت از چنین طرز دیدی هرچند در ظاهر امر تعویق کنفرانس مسکو، موفقیت "غنی احمدزی" را در سیر وقایع نشان می دهد، مگر در باطن و در واقعیت امر، به رسمیت شناخته شدن حق مداخله از جانب روسیه در امور افغانستان را رسانیده، پیروزی نسبی سیاسی روسیه در کشمکش های جهانی و منطقه ئی آن به شمار می رود.

۴- این که کنفرانس دایر خواهد شد و یا نه و اگر دایر شود با چه ترکیب و میزبانی کدام قدرت جهانی و یا منطقه ئی، مسأله ایست که آینده آن را روشن خواهد نمود، آنچه در مقطع کنونی حایز اهمیت است نفس و ذات به رسمیت شناختن حق مداخله روسیه در امور افغانستان، از جانب "غنی احمدزی" می باشد.

دیده شود چه می شود!!!